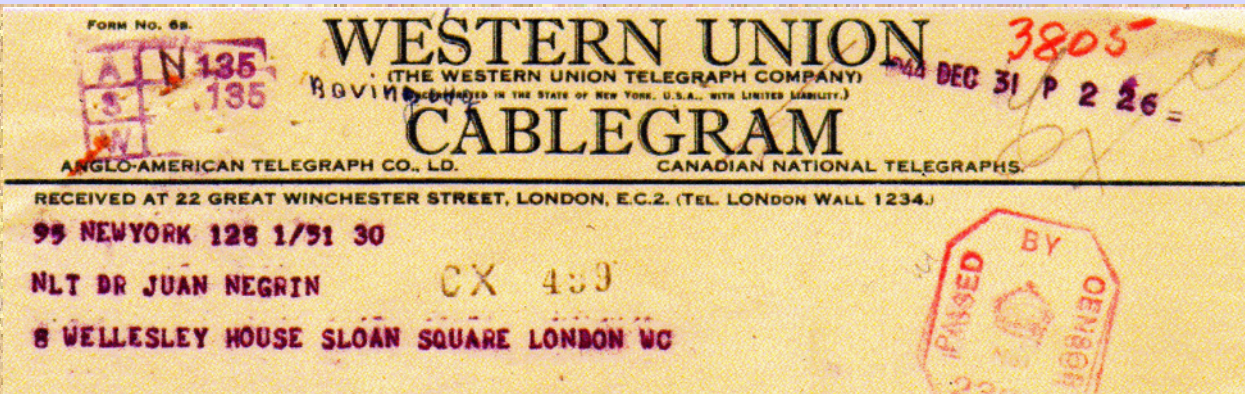

A FINLÀNDIA, PINTEN BASTOS
Finlàndia demana mestres espanyols

Déu, perdona'ls, perquè no saben el que es fan. Finlàndia, fins ara país de la tranquil·litat (excepte pel detall de la frontera amb Rússia), la bellesa natural, la cultura alimentada per un clima fred, l'estabilitat econòmica, etc. —en dues paraules: un paradís refrigerat, talment com es pot apreciar, per

exemple, a qualsevol peli del Kaurismäki—, acaba de posar en perill totes aquestes virtuts. Com? Ha demanat que mestres espanyols ocupin les seves aules. No és que els acceptin, sinó que els reclamen: els donen condicions especials, amb estufa i sauna incloses. S'han tornat bojós.

D'aquí dos dies, els carrers d'Hèlsinki s'ompliran de manifestacions. Hi haurà vagues massives i les institucions educatives veuran qüestionades els seus programes, de l'escola bressol fins a la universitat. Les dietes alimentàries hauran d'integrar productes mediterranis (molt més saludables, òbviament), els horaris variaran, els sous dels mestres augmentaran com cal i, així, la quitxalla fina serà molt feliç, socialitzarà i empatitzarà.

ATICCO: BISNES, IDENTITAT, I...
No té llengua oficial! El català és la seva identitat?

Aticco ha acomiadat una treballadora per fer servir el català a la feina. Així ho ha reconegut la merda d'empresa, fins i tot per escrit, a la mateixa carta d'acomiadament. Mira que en són, d'imbècils.

La treballadora va rebre durant mesos pressions i recriminacions per a que abandonés l'ús del català, però ella, tossu-

da del seu bon voler. Fins i tot se li va arribar a comunicar que «la llengua oficial de Aticco és el castellano». És a dir, reprimir l'ús del català i imposar el castellà. Davant la denúncia pública i judicial, però, des de l'empresa ara ho neguen i addueixen que la treballadora era una penques... Aquí donen garsa per perdiu!

VITO BABY FACE QUILES
El sonat de moda

Periòdicament surt un sonat que monopolitza l'atenció popular; després d'un temps, cau en el descrèdit que es mereixia des del primer dia, s'obliden d'ell i tothom nega haver-hi tingut contacte. Ara li toca al trinxerai-re fatxa anomenat Vito *the Kid* Quiles, de la família del PP i Vox de tota la vida. "Guaperes" amb brillantina, marrec malcriat, ne- ci, cínic i, sobretot, amb impunitat dretana. L'equipatge perfecte per saltar a l'actualitat de la política contaminada. El Vito és com la canalla més mogude-

ta: no para quiet, com el cul del Jaumet (tren amunt, tren avall); però, a més, també és emprenyador. Abans, a la vella escola, li haurien donat una bufetada i s'ha acabat. Feliçment per a les criatures i en general, avui dia la cosa no va així i ara es porta més l'empatia i el diàleg. Però, per a aquest cas, tampoc ens passem.

Hi ha qui sosté, doncs, que el millor per als *niñatos* provocadors com el Vito, nova joguina de la maquinària neofranquista, és senzillament ignorar-los. Que és qüestió de temps, de poc temps: ni cas, tito Vito. Segur? I que es passi per les unis i per tot arreu propagant discursos d'odi tan tranquil·lament? Ves, potser sí que és així com s'atura el feixisme: ignorant-lo i amb condescendència paternalista. Exactament tal com deia el bo d'en Durrutí, no?

DESARTICULADA LA BANDA PICOLETA
De Santiago Pedraz a Mercedes González

Inaudit: l'Audiència Nacional i la Guardia Civil ja no viuen en harmonia. La directora i la seva cúpula han estat imputats per prevaricació i obstrucció a la Justícia.

En la lluita pel poder, a Madrid, les diverses fraccions del PP i del PSOE s'enfronten en una lluita mafiosa que sembla no tenir límits. És allò de *tanto monta, monta tanto*; vella fórmula per a dir que *puta l'últim*

—amb tot, les treballadores sexuals ens insisteixen: no volen tenir res a veure amb aquesta gentussa.

La Mercedes González es va citar amb la Leire Díez (PSOE) i, de fet, és el PP qui encapçala les acusacions del cas Leire, sobre les maniobres per a fer descarrilar investigacions policials i judicials a socialistes i al Govern del Pedro Sánchez. Amen!

